

Naslov — Address:
"NOVA DOBA"
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION.

Pomlad je čas dela v naravi; naj
bo tudi čas dela in resti za našo
J. S. K. Jednote!

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, authorized March 18th, 1925.

NO. 15. — ŠTEV. 15.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, APRIL 13TH, 1927. — SREDA, 13. APRILA, 1927.

VOLUME III. — LETNIK III.

S PREMOGOVIH POLJ

(Piše dr. Jos. V. Grahek,
vrh. zdravnik J. S. K. Jednote).

Nervoznost (dalje).

Strajk unijskih delavcev na poljih mehkega premoga je v polnem teknu. Kot je bilo že počeno, je osrednji odbor United Mine Workers of America dovolil distriktnim unijskim voditeljem, da se separativno pogajajo z operatorji, pod pogojem, da podjetniki plačujejo premogarje po starci plačilni lestvici v času pogajanja. Pod temi pogojimi lahko obratuje katerikoli unijski rov, dokler se ne doseže sporazum.

Lastniki premogovih rogov v tržavi Ohio so izjavili, da se morejo pogajati z zastopniki premogarjev, dokler ti ne pristanejo na znižano plačilno levestvico. Zadeva je torej občata na mrtvi točki. V Indiani je baje že 29 neodvisnih prenogarskih družb, ki lastujejo akovane "strip" rove, podpisalo sporazum, da se obnovi rov po starci plačilni lestvici. Operatorji v zapadni Pennsylvaniji se ne podajo in skupno obravljati s stavkokazijskimi uradniki izjavljajo, da so ta prizadevanja podjetkov neuspešna. V Illinoisu videti znamenje, da bi morali priti do skorajnega sporazuma med premogarji in operatorji.

Zadnjih povečila javljajo, da v Pennsylvaniji nekateri adišni operatorji pristali zahteve unijskih delavcev. Se pa to je nekaterih majih vposeljajo samo par tisoč.

ESTI IZ CLEVELANDA

Prihodnje in zadnje predaje, katero priredi Slovenska Narodna Čitalnica v tej zoni se bo vršilo prihodnji tretki, to je 21. aprila zvečer.

Koncert odličnega jugoslovenskega opernega pevca Matejeva se bo vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu v sredo 27. aprila zvez.

Clevelandski Sloveni se vedno bolj zanimajo za državljanje. Pretečeni teden je zopet Slovencev dobito državljanstvo. Od novega leta se v Clevelandu na ta način nenožilo število slovenskih državljanov za 219.

Na 7. aprila je umrl v Colwoodu enajstletni Joseph Nusek vsled zastupljenja krant, ki je zgodil z željnim sledilju je zastupljenje.

Ostava v prid unijskih delavcev.

senatni zbornici države je bil s 26 proti 3 glasom sprejet predlog senatorja manana, ki označa za nevne vse pogodbe med delavci delodajalcem, v katerih se ena druga stranka zaveže, da ne vstopila v delavsko unijo.

Organizacije so se trudile za sprejem takih avtov, ki pomenja hud udarec. Za sprejem omenjene po-

avtov se je bil hud boj v se-

in strankarska disciplina pod pritiskom delavskih or-

azacij popolnoma odnehalo.

to sprejem tudi nižja zbor-

in jo govoril na telefon v Washingtonu, 250 milj daleč. Nato je Earl J. Johnson, nočni urednik

ZDRAVSTVO

(Piše dr. Jos. V. Grahek,
vrh. zdravnik J. S. K. Jednote).

Nervoznost (dalje).

V zadnji izdaji tega lista sem pisal o mlademu možu, ki si je domišljeval, da ima nevarno bolezen, in ki je dvema mazačema znosil mnogo trdo prisluženega denarja. Vmes je obiskoval druge zdravnike. Zaupanja imel in nobenega, in to je bil vzrok, kot je sam povedal, da je prišel v Pittsburgh.

Jaz sem natančno preiskal njegovo kri in vodo in sploh izvršil vse preiskave, ki so v takih slučajih potrebne. Po 48 urah sem mu mogel povedati, da nima sifilisa, in da nikoli ni imel nobene druge nevarne bolezni te vrste, ter da je vsa njegova bolezen samo v domišljiji. Skušal sem mu dopovedati, da je vse v redu z njim, in da naj se vrne nazaj na zasad. Toda obrezati in očistiti se še more zdaj drevje in grmovje, katero še ni odgnalo. Isto velja za vrtnice. Mladike vrtnic prirežemo za eno tretjino ali do polovice. Lepotične grmične prirežemo tako, da dobre lepo obliko. Z dreves se odstranijo suhe ali pregoste veje in tiste, ki se križajo z drugimi. Staro lubje, katero smo odgrnili iz dreves, suhe veje, listje in različna šara, ki se dolgočasi po vrtu, naj se zmeče na kup in seže. V taki šari se dostikrat nabaja jajčica in buke različnih raznih skodljivih glivic.

Večino naših poletnih cvetlic zdaj že lahko posejemo na prosti, ako jih nismo nasejali v hladno gredo. Priporočljive poletne cvetlice, katere je brez posebnega truda mogoče vzgojiti skoraj na vsakem vrtu, so: balzamine (balsam), astre, petunije (petunja), kalendula (kalendula), plavice (centaurea), cosmos, plamenke (phlox), ostrožnik (annual larkspur), raznih vrst solnicne rože (sunflower-helianthus), resedice (mignonette), turški naglji (tagetes-margold), lobelija itd.

To je samo eden izmed mnogih slučajev, kateri sem imel v preteklih letih mojega poslovanja. Nekateri ljudje hočejo in morajo biti goljufani; ako jih ne mara goljufati eden, jih pa drugi.

Naj se omenim, da sem po projektu onega pisma mlademu možu odpisal in mu razložil kakšen bedak je bil; kajti on sploh nikdar ni imel nobene take bolezni, karor si je domišljal, ampak je bil eden tisti, ki je po sili hotel delati za zdravnike.

IZ URADA VRH. ZDRAVNIKA

Vsled poprave mojega urada na 600 Grant St., Pittsburgh, Pa., bom imel, začenši z 20. aprilom 1927, začasne uradne prostore na 612 Grant St., to je samo par vrat severno od sedanjega urada. Vsa pošta pa se lahko pošilja kar na moj stari naslov, to je na 600 Grant St., Pittsburgh, Pa.

DR. JOS. V. GRAHEK,
vrh. zdravnik J. S. K. Jednote.

Napredok znanosti.

Morda ni več daleč čas, ko bodo vsi telefoni tako urejeni, da bomo tudi videli osebo, s katero bomo govorili. Da je to mogoče, je bilo dne 7. aprila praktično dokazano. Isti dan se je zbrala skupina časnikarjev v laboratoriju New York Telephone Co. v New Yorku, kjer so slišali in videli trgovskega tajnika Hooverja, ki je govoril na telefon v Washingtonu, 250 milj daleč. Nato je Earl J. Johnson, nočni urednik

VRVNARSKI NASVETI

Ako se niste obrezali vinske trte, ne odlašajte dalje, ker se mladike rade močno solzijo, ako jih obrezujete pozno. Prirežite mladike vinske trte prvežite na žice in druge opore, predno začnejo poganjati očesa. Ko očesa močno odzenejo, se zelo rada odmimo pri privezovanju; to pomeni, da se bo razvila mladika in malega rezervnega popka, katera pa navadno ne nastavi grozdja.

Prirežane mladike vinske trte naj se privežo kolikor mogoče vodoravno, da bodo mladi poganjki rastli kvišku. Mladike naj se razpeljijo tako, da bodo vsi mladi poganjki dobili dovolj prostora, zraka in sonca.

Na vrtu se še lahko presade, oziroma posade drevesa in grmiči, ki še ne zelenijo. Zeleno dreve in grmičevje presajati je nevhaležno in neuspešno delo. Tudi obrezati in očistiti se še more zdaj drevje in grmovje, katero še ni odgnalo. Isto velja za vrtnice. Mladike vrtnic prirežemo za eno tretjino ali do polovice. Lepotične grmične prirežemo tako, da dobre lepo obliko. Z dreves se odstranijo suhe ali pregoste veje in tiste, ki se križajo z drugimi. Staro lubje, katero smo odgrnili iz dreves, suhe veje, listje in različna šara, ki se dolgočasi po vrtu, naj se zmeče na kup in seže. V taki šari se dostikrat nabaja jajčica in buke različnih raznih skodljivih glivic.

Večino naših poletnih cvetlic zdaj že lahko posejemo na prosti, ako jih nismo nasejali v hladno gredo. Priporočljive poletne cvetlice, katere je brez posebnega truda mogoče vzgojiti skoraj na vsakem vrtu, so: balzamine (balsam), astre, petunije (petunja), kalendula (kalendula), plavice (centaurea), cosmos, plamenke (phlox), ostrožnik (annual larkspur), raznih vrst solnicne rože (sunflower-helianthus), resedice (mignonette), turški naglji (tagetes-margold), lobelija itd.

To je samo eden izmed mnogih slučajev, kateri sem imel v preteklih letih mojega poslovanja. Nekateri ljudje hočejo in morajo biti goljufani; ako jih ne mara goljufati eden, jih pa drugi.

Naj se omenim, da sem po projektu onega pisma mlademu možu odpisal in mu razložil kakšen bedak je bil; kajti on sploh nikdar ni imel nobene take bolezni, karor si je domišljal, ampak je bil eden tisti, ki je po sili hotel delati za zdravnike.

IZ URADA VRH. ZDRAVNIKA

Vsled poprave mojega urada na 600 Grant St., Pittsburgh, Pa., bom imel, začenši z 20. aprilom 1927, začasne uradne prostore na 612 Grant St., to je samo par vrat severno od sedanjega urada. Vsa pošta pa se lahko pošilja kar na moj stari naslov, to je na 600 Grant St., Pittsburgh, Pa.

DR. JOS. V. GRAHEK,
vrh. zdravnik J. S. K. Jednote.

Napredok znanosti.

Morda ni več daleč čas, ko bodo vsi telefoni tako urejeni, da bomo tudi videli osebo, s katero bomo govorili. Da je to mogoče, je bilo dne 7. aprila praktično dokazano. Isti dan se je zbrala skupina časnikarjev v laboratoriju New York Telephone Co. v New Yorku, kjer so slišali in videli trgovskega tajnika Hooverja, ki je govoril na telefon v Washingtonu, 250 milj daleč. Nato je Earl J. Johnson, nočni urednik

KAJ MOREMO VIDETI V OČEH

Neki sloveči detektiv je svetjeno dejal, da nobeno maskiranje ni popolno brez temno-barvanih naočnikov. Oči so namreč najbolj "izdajalski" del človeškega obrazu, ker pripovedujejo storije, katera vsak izkušen opazovalec zlahkoto razume. Dr. Harry C. Paul, očni ekspert v službi države Illinois, trdi, da oko človeka kaže njegov značaj, njegov tek, kateri tudi njegovo splošno zdravstveno stanje.

Ako očesni ekspert s posebnimi in zelo delikatnimi instrumenti pregleda oči kakšne osebe, mora skoro s popolno gotostjo povedati, če je oseba lahkomisljena ali resnega značaja; kakšne vrste zakonski parbi si moralna dotična oseba izbrati; je li oseba nagle jeze in hitro razburljiva ali dobrudošna in toleranta; kakšno je njeno splošno zdravje in kakšna je njena morala.

Ježmariti ljudje se zamorejo

s poznati po očeh; pa ne le to, ampak ježmaritost povzroča tudi mnogokrat očesne bolezni. Dr. Paul pravi, da si ljudje v splošnem ne morejo predstavljati, kako škoduje očem hude jeza. Mnogi ljudje so popoloma oslepili vsled jeza, ali pa se postali škilasti. Prevec kajenja tudi skoduje očem, ker slabo vpliva na očno belino.

Prehodo kajenja v roči, da postanejo oči nesprejemljive, upočasnjuje tudi dostikrat povzročijo slepoto in nepoboljšljivi pijani imajo skoro vselej slab vid.

Slabe oči, oziroma slab vid vid na malu stvar. Zaradi slabih oči se nahaja mnogo ljudi v norišnicah.

Slabe oči dalje povzročajo najmanj 20% vseh želodčnih neprilik, mnogo slabega razpoloženja in melanholije. Slabe oči povzročijo tudi najmanj 60% vseh avtomobilskih nesreč.

Dr. Paul trdi, da ima barva oči vpliv na značaj in zdravje človeka. Može z rjavimi očmi navadno dalje žive kot modrooki; na drugi strani pa imajo modrooke ali sivooke osebe večje umeške zmožnosti. Zenske rjavih oči znajo biti bolj ljubeznejive kot modrooke. Ženiji imajo večkrat pikaste oči, ali pa oči dveh barv, namreč eno rjavu, drugo pa modro. Daleč na razen postavljene oči posredno menijo navadno razumnega človeka, oči blizu skupaj pa zvitega.

Ljudje, ki vas gledajo naravnost v oči, ko govorijo z vami, se navadno odkritosreči. Oseba, ki se pogovarja z vami in ima pri tem zaprte oči, je navadno verskega ali k pobožnosti nagnjenega značaja. Ljudje, ki imajo polodprtne oči pri pogovoru, so goljufive narave.

Velike oči kažejo poštenost, male oči pa živalske tendenze. Kratkovidni ljudje so navadno dobrí trgovci ali vodje trgovin. Ljudje, ki daleč vidijo, so večkrat igralci in razispniki. Oči globoko v očesnih votlinah kažejo vražjo in goljufivo naravo;

Velike oči kažejo poštenost, male oči pa živalske tendenze. Kratkovidni ljudje so navadno dobrí trgovci ali vodje trgovin. Ljudje, ki daleč vidijo, so večkrat igralci in razispniki. Oči globoko v očesnih votlinah kažejo vražjo in goljufivo naravo;

Tako, zdaj veste vse in ako verujete izvajanjem dr. Paula, stopite pred ogledalo in si oglejte vaše oči; potem si pa častitajte ali se pa ozmerjajte.

Ako v vaši naselbini že ni društva J. S. K. Jednote, zakaj bi ga ne ustavili? Osem novih članov zadostuje!

NEKAJ O KOKOŠIH

Velike noči si skoro ne more mislit brez pestrobarnih pirov, in celo mestni otroci veda, da so isti navadna pobavna kokošja jajca. Kokoši spadajo nedvomno med najkoristnejše domače živali, tako radi mesa kot zaradi jajec. Množi se in dorašča na domača perutnina hitro, zato dobiva človeštvo precejšnji del svoje hrane od kokoši. Kakšne ogromne množine kokoših jajec se porabi dnevno, to si je nemogoče predstavljati.

"Ljubim vašo državo, ljubim

to vašo Jugoslavijo. Ne smaram je nič za hrvatsko, niti za srbsko, niti za slovensko. Glede na namjo kot na edinstveno državo in jo imenujem samo 'Jugoslavijo.' Ko sem nedavno bil na proslavi kraljeve garde v Beogradu, sem rabil izraz: 'Vaša kraljevina Jugoslavija.' Neki general je pozneje priselil k meni in vprašal, kako to, da stalno rabim izraz 'Jugoslavija' za vašo državo. Odgovoril sem mu: 'Dasi je uradno naslov države kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, vendar ne more rabiti druge besede kakor Jugoslavija.'

"Vi nimate drugega primernega naslova. Ta naslov sem porabil tudi v razgovoru s kraljem. Izraz: 'Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev' ni primeren, on je dolg. Isto velja tudi za našo državo, ki se naziva 'Zedinjene Države Amerike,' imenujem jo pa samo 'Amerika.' To ni uradno ime, vendar se tako pravi. Vi vsemi imate tukaj isti jezik, iste običaje in eno nacionalno karakteristiko.

"Mi v Ameriki imamo mnogo dialektov in mnogo narodov, vi tukaj pa v vseh kraljevinskih točkah so krožile močne patrule.

"Državna milica je bila pripravlj

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane \$0.72 letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.00

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50 per year

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume III. NO. 15

83

83

NO. 15

Vstajenje.

Pomlad pomeni vstajenje in vstajenje pomeni zmago lepega in dobrega nad slabim. Mehke južne sapice so premagale ledene severne vetrove, sneg in led se je umaknil svežemu zelenju in duhtečemu cvetu, neprizazni, mrki zimski dnevi so zbežali pred vse oživljajočimi solnčnimi žarki. Zemlja se je z vzdihom oprostila zimskih vezi, studenci in potoki žubore živahno pesem prebujenja in tisočero življene je zavrskalo v zraku, po pisanih poljih in travnikih in v šumečih gozdovih. Vsa narava obhaja veličastni praznik vstajenja, praznik zmagovite lepote, dobre in življena. In ljudje, ki so kljub vsej moderni navlaki vendar le otroci narave, se ne morejo ubraniti občne radošči, ki jih objema od vseh strani, in vsaka skupina po svoje obhaja praznik vstajenja.

Mnogokrat se nam zdi, da je ves svet ena sama velika ječa, ena sama velika prisilna delavnica, kjer je poštenost prezirana, kjer so dobra dela zaničevana, kjer se v blato gazi vse, kar je lepo in plemenito. Hudobneži, hinavci in tirani se mnogokrat šopirijo na odličnih mestih, velikodušnost, plemenitost in svoboda mora plezati po strmih stranskih stezah, medtem ko se nestrpnost, sebičnost in tiranija bato vozi po širokih cestah razkošja. Življenje poštenih, dejanjih in odkritosrečnih ljudi je dostikrat podobno dolgi, pasti zimi, ki prinasa večinoma le bolest in trpljenje, pa zelo malo udobnosti in solnčnih žarkov.

Toda, naj bo zima še tako ostra in dolga, naj se še tako trdovratno oprijemlje svojih žrtev, pomlad jo končno premaga in prežene. Plemenitih kali življena ne uniči najhujši mraz. Naj bo poštenost, plemenitost ali resnica še tako dolgo zatirana, končno je zmaga njena.

Ta dejstva naj nas bodrijo, kadar se nam zdi, da se je vse zarotilo proti nam, kadar se nam zdi, da so temne sile nepremagljive, kadar se nam zdi, da se poštenost in plemenitost ne izplača. Hodimo pota poštenosti, sejmo semena tolerance, bratske pomoči in pravega prijateljstva. Prišla bo pomlad in semena bodo vzkobilila, zacetela in rodila plemeniti sad. Naša J. S. K. Jednota uči toleranco, prijateljstvo in bratsko pomoč. Razširimo njene ideje v vse kraje, kjer žive sinovi in hčere našega rodu in jezika. Četudi se uspehi ne pokažejo takoj, ne obupajmo, kajti kar je lepo, dobro in plemenito mora končno zmagati, in tudi za najdaljnšo zimo pride pomlad. Obhajajmo veličastni praznik vstajenja v tem smislu, pa bomo lahko zagotovljeni, da bo to v korist nam in v prenešenem pomenu vsemu človeštву.

AJ, PRISLA JE ZNOVA V DEŽELO POMLAD —

Aj, prisla je znova v deželo pomlad —

Ne meni!

In prisla je v suknji zeleni;

Prinesla zemljaniom nebrojno je nad,

Ne meni!

Na halji zeleni

Ji cvet tisočer je našit;

Oj cvet čudovit,

Na pol le razvit,

Čarobno razvija na halji se njeni.

In glej nje oko

Kot jasno po dežji nebo

Se sinje leskeče —

Le meni blesteti se neče . . .

In jagodne ustne rudeče,

Kaj ž njimi okoli šepeče? . . .

Nič meni

Ta deklica v halji cvetoči, zeleni

Povedati neće!

Prigiblje pa k bilki se vsaki na trati —

Ne k meni!

Smehljaje poljublja vsak grm in drevo;

A kradoma ti na tej suknji bogati

Svoj plen so zagledali zlati,

S tem cvetjem odeli si golo telo

Pomlad pa, ta hčerka neba,

Porednoprijazno se cvetkom smejhla —

Saj vedno na halji hnoži se ji cvet

In bo se množil in prerajal bo svet . . .

(Simon Gregorčič).

VELIKANOČ IN ČREŠNJEV CVET

(A. J. Terbovec)

Naš zapad, namreč naš daljni zapad, ki se izrazito pokaže šele v mogočni verigi Cascade Mountains, Rocky Mountains in Sierra gorovju, je nekaj posebega, nekaj takega, kar človek nikdar ne pozabi, če ima kaj misla za čuda in veličanstvo narave. Seveda, treba je videti naš zapad od vseh strani, z vsej pozicijo. Treba je videti iz vlaka in avtomobila, iz hotela in borne pečarske bajte, iz modernih velikih mest in priprstih premogarskih naselbin; treba je videti njegove pelinove puščave, njegove široke stepne silne snežnice in drzne vodopade, kristalne reke, jezera in potoke, šumečne gozdove, bogata polja, sočne vinogradske, semečne sadunoslike, z redkimi kakati potresene peščene puščave, veličastne skalne soteske, morsko obal, snežne zamete in razkošno pomlad in poletje. Nasteti bi se dalo še tisoč stvari, ki so lastne zapadu, in ki jih zmanjša, vsaj v taki obliki, na srednjem zapadu in vzhodu. Tudi ljudstvo na zapadu je nekaj posebnega, prostodušno, pošteno, gostoljubno in širokega obzorja. Veličastna narava zapada ne vstvarja malih duš.

In tako pride, da se naš zapad priljubi človeku, ki je imel kdaj priliko ga videti v vsej njegovih veličini, da ga ne pozabi nikdar več. Kadarkoli vidim vlak, ki drvi v zapadni smeri, spremljam ga moje misli in želje in blagrujem tiste, ki se vozijo proti krajem, kamor hodi solnce spat. Celo poštni pečat kakšnega stroga uradnega pisma ali ime zapadnega mesta v uradnem naslovniku me spomni kakšnega dogodka, ki sem ga doživel na zapadu. Niso bili vsi tisti doživljaji prijetni, toda spominjanje je vendar lep in sladak. Tudi veličastni prazniki me spominjajo nekaterih dogodnic, katerih sem doživel na zapadu, in ki se vsaj meni zde zanimive. Naj vam tu naveadem eno ali dve.

Deset let je že tega, ali morda tudi več — letnice itak nimajo dosti pomena v življenu človeka — ko me je kupička pot priveda v malo premogarsko naselbino države Utah. Premogov rov je bil še par let odprt in naselbina primeroma mlada in primitivna. Stisnjena med visokimi hribi, imela je naselbina le slabu zvezzo z zunanjim svetom. Stranska proga, ki je držala tja od glavne železniške proge, se je rabila večinoma le za prevoz premoga in drugih tovorov. Za udobnost potuječega "občinstva" je bila končna tovornega vlaka priprežena kakšna penzionirana potniška kara, včasi pa tudi prazna "box-car". V taki kari sem se neki dan veličastnega tedna že bolj proti večeru prizidal v omenjeno naselbino. Komaj pa sem izstopil na postaji, katero sem si moral predstavljati samo v domisliji, ker posljednega poslojipa sploh ni bilo, prestregel me je kompanijski policaj, ki je bil edina in najvišja varnostna autoriteta v naselbini. Vse hiše v naselbini s stavbiči vred so bile last Utah Fuel Co., o kateri ima nedvomno marsikater rojak na zapadu precej pisane spomine. Tiste čase se je omenjena premogarska družba zelo bala unijškega okuženja, zato se je moral vsak novodošlec podvrediti strogi inkviziciji. Kdor ni inkvizicije stoprocentno prestal, je bil brez nadaljnega procesa deportiran s kompanijskega ozemlja. Jaz sem inkvizitorju dopovedal, da nisem v nikaki zvezzi z unijo, ampak se ukvarjam edinole z mojo kupčijo, toda klijub temu sem se možu zdel tako nezanesljiv, da je kar na mestu izrekel dekret deportacije. Prvi vlak do 25 milij oddaljene glavne proge bi imel oditi še drugo jutro, avtomobila pa ni bilo mogoče dobiti in noč se je delala. Po dolgih prošnjah mi je inkvizitor vendor dovolil da prenočim v naselbini pri rojaku, katerega sem poznal še iz nekega družega kraja, toda strogo mi je prepovedal obiskati še kakšno drugo hišo. Seveda sem ubogal in prijatelju povedal, da moram ostati do jutra v njegovi hiši pod "karanteno". Gospodinja, ki se je smela v naselbini svobodno gibati, je obvestila ostale rojake v dotični kampi o mojem prihodu in moji smoli, pa se je kmalu zbral ves tamkajšnji slovenski živelj v hiši mojega gostitelja in imeli smo prav lep večer.

Drugo jutro sem si opatal mojo prtljago in se podal na "postajo", kjer me je že čakal policaj. Vprašal me je kakko sem spal in jaz sem odvrnil da dobro; nato sem se mu še zahvalil, ker je imel toliko srca, da me ni spolid iz naselbine v mrzli noči, dasi so tako določevali kompanijski paragrafi. Ko je prišel vlak, zlezel sem v "box-caru", ki je služila "udobnosti" potujocem občinstva. Kmalu se je nabralo v voz kakšnih dvajset Grkov, ki so bili zaposleni v tamkajšnjem premogovem rovu. Mislim, da so bili umiti, toda kljub temu so bili prav cigansko črni. Oprena tegata "potniške voza" je obstajala iz velike peči, v kateri je veselo prasketal ogenj, surove lesene klopi ob stenah in brljave petrolejske svetilke. Sedel sem na klop blizu vrat, potisnil prtljago pod klop in poslušal zagorele Grke, ki so bili glasni kot rabci v prosu; seveda se in zrav tudi razumel prav tudi v vsem zavno strahopeten, toda ne morem trditi, da bi se bil prav srečnega pocutil v klepetavi družbi.

Malo pred odhodom vlaka stopila je v naš voz vitka plavolasta deklica, kateri je bila kakšnih dvajset let. Nekaj časa se plašno ozira po klepetavih, svetlo gledajočih in komatih Grkih, nato sem pri nekih vraticih naletel na dva možaka, ki sta se pogovarjala slovensko. Pozdravljen sem ju in se predstavil. Potem se je zgodilo, tem lepša je postajala okolica. Kmalu nato sem pri nekih vraticih naletel na dva možaka, ki sta se zaupala v varstvo lani ko sem se vozila domov na veličastne počitnice, med trimo črnih in kosmatih Grkov. To je zgodilo v krogu Julijinih starosti. Saj sem vam pravila o trgovskem potniku, kateremu sem se zaupala v varstvo lani ko se vozila domov na veličastne počitnice, med trimo črnih in kosmatih Grkov. To je tisti gentleman. Seveda nisem vedela, da je Slovenec, ampak zaupala sem mu na prvi pogled, menda že zato, ker je naše krv.

"Ej, da sem jaz takrat znal, da ste Slovenka," pravim jaz, "pogovorila bi se bila več, Grki bi bil razumljeni in vi bi se otišli takoj na kratko poslovili, kakor ste se!"

"To se lahko popravi zdaj," odvrne deklica. "Ali ni tu prijetnejše sedeti kot je bilo v družbi tistih Grkov?"

"Seveda, seveda, prosim, in skem. In cvetje teh črešnjev prav tesno prisedite," pravi sladko duhete in tako pravijo devokja. Nato pa nadaljuje: "Jej, o Velikinoč se pa res godijo čudeži! Pred enim letom sva takole skupaj sedela doli in državi Utah, danes pa zopet. Saj sem vam pravila o trgovskem potniku, kateremu sem se zaupala v varstvo lani ko se vozila domov na veličastne počitnice, med trimo črnih in kosmatih Grkov. To je ztisti gentleman. Seveda nisem vedela, da je Slovenec, ampak zaupala sem mu na prvi pogled, menda že zato, ker je naše krv.

"Ej, da sem jaz takrat znal, da ste Slovenka," pravim jaz, "pogovorila bi se bila več, Grki bi bil razumljeni in vi bi se otišli takoj na kratko poslovili, kakor ste se!"

"To se lahko popravi zdaj," odvrne deklica. "Ali ni tu prijetnejše sedeti kot je bilo v družbi tistih Grkov?"

"Seveda, okolica je lepša in družba tudi," potrdim jaz, "toda tudi tam je bilo prijetno."

"Zdaj bi pa še rad vedel," povzamem zopet, "kako vi sem kaj pridete. Za mene ni nič čudnega, če takole padem med stare znance, ker itak vedno potujem."

Zvedel sem nato, da so njeni starši prodali svoje posestvo v državi Utah in se naselili v tem kraju pred malo manj kot letom dni. Julija je pa tudi dobila mesto učiteljice tukaj in stanuje pri starših. Po vseh teh pojasnilih je bil gordijski voz razvozan in gospodar nas je postregel s pelinovcem, gospodinja pa me je povabila, da ostanem pri kosilu. Rad bi postal tistega, ki bi v takem slučaju odrekel! Sploh pa veliko nočni pelinovec ni bil takoj sladek nikoli prej in nikoli pozneje.

Ali je čudno, če se na vsako Velikanoč spomnji črešnjevga cvetja tam na divni pacifici obali, kateri ni para na svetu! Na pacifici obali nimajo kislih črešnjev, oziroma višenj, karoršne vidimo po srednjem zapadu, ampak sladke črešnje, kot smo jih poznali na Slovencu.

"Vi tukaj — in Slovenka!" sem vzkliknil, ko sem premašal prvo presenečenje.

"Pa vi tukaj — in Slovenec!" vzklikne mladenica, zatevsi k topil na bližnji gredi in mi gorko stisne rolo.

Zdaj je bila pa vrsta na stariših in drugih prisotnih da se čudi.

"Pa vidva oba, odkod se poznata?" se vmeša mati.

Julija se prične glasno smejati in se med smehom sesede na klop pod črešnjo. "Očeh pa so je vsled smeha lestele sole, kot biserna rota na črešnjevem cvetju. Tuji jaz sem se moral smejati, ostali navzoči pa so začudeno gledali zdaj enega zdaj drugatega.

"Ali smem zdaj prhesti?" vprašam, ko je deklica tekoča k sebi prišla in si oprisala solze smeha in bogve česa še.

njen mali bratec, ki jo je pričkal na postaji, vzeljeno torbico in odšla sta. Navogalu mi je moja varovalka še enkrat zamahnila z roko, pozdrav, nakar je izginil med hišami kot lepe veličastne sanje . . .

Leto pozneje pripeljil sem se na veličastno soloto že precej pozno zvečer malo mestece države Washington. Bil sem tam prvič in prva moja skrb je bila, da si preskrbi prenočišče v hotelu. Po večernji sem sedel na verandi hotela in srkal sladki vonj črešnjevega cvetja. Vedel sem, da biva v doteden mestecu nekaj Slovencev in poiskati sem jih nameraval drugi dan. To večkrat ni bil lahka stvar, toda jaz sem večno zupal v svojo srečo.

Ko se je nasmejalo prelesto veličastno jutro, sem se takoj po zajutru odprial, da si ogledam mestece. Trgovski del mesta je tvorila tri bloke dolga cesta, "Main Street" seveda, druge hiše pa so bile raztresene med vrtovi in po malih gričkih. V ozadju se je vzdigalo hribovje, obraslo včinoma s temnim smrečjem, izmed katerega je tuštan gledebla belovceteva peškovina. Skoro po vseh vrtovih so cveteli črešnje, španski bezeg in raznobarvni tulipani. Po cvetju so brnele čebole in mehki vetrčki so nosili črešnjev cvetje kot snežinke . . .

Cim dalje iz mesta sem hodil, tem lepša je postajala okolica. Kmalu nato sem pri nekih vraticih naletel na dva možaka, ki sta se pogovarjala slovensko. Pozdravljen sem ju in se predstavil. Potem se je zgodilo, tem lepša je postajala okolica. Kmalu nato sem pri nekih vraticih naletel na dva možaka, ki sta se zaupala v varstvo lani ko se vozila domov na veličastne počitnice, med trimo črnih in kosmatih Grkov. To je ztisti gentleman. Seveda nisem vedela, da je Slovenec, ampak zaupala sem mu na prvi pogled, menda že zato, ker je naše krv.

"Ej, da sem jaz takrat znal, da ste Slovenka," pravim jaz, "pogovorila bi se bila več, Grki bi

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

MOJIM MLADIM PRIJATELJEM

Vi ste ljubljenci pomladni,
Ljubši ste ji od evetnic —
Vem, da s pihni vas nagradi,
Da kolačev in potic.
Lica so kot pirh vam rdeča,
Ves je svet vam vrt cvetoč,
Sije od povsod vam sreča.
In z oči — Velikanoč!

(A. J. T.)

Oh, won't you clap your hands with joy and sing with all your might
Some morning when you wake and find that softly in the night
Sweet spring has crept up to your door with flowers in her hand,
Inviting you to come outside and see a fairyland?
Of course, you'll see the fruit trees with their banks of snowy bloom
And think, perhaps, old winter still is lingering in gloom;
But, pshaw, it won't be long before the clover scents the air,
And look where bees and butterflies are showing colors rare.

WASHINGTON IRVING

"THE FATHER OF AMERICAN PROSE"

In 1783, the year of the birth of our Republic a little boy was born in New York City. He was the youngest of eleven children and at his birth his mother reported to have said:

"Washington's work is ended, and the child shall be named for him."

So Washington Irving became his name. His father was a Scotch sailor from the Orkney Islands and his mother was an English girl, and the two after their marriage, settled in New York City, where the father entered business some years before the outbreak of the Revolution. The story is told that when Washington Irving was yet a little chap, "barely out of petticoats" a Scotch servant of the family took him into a shop which Washington had just entered.

"Please your honor," she said, pointing to her little charge, "here's a bairn was named after you."

The president laid his hand on the child's head and gave him his blessing. Later Irving was to write a biography of this great man. Can you picture the now great metropolitan city of New York in the days when little Washington Irving played upon its streets, or rather I should say its roads, for New York at that time was a provincial town. Dutch was still spoken, although the use of English was becoming more and more established.

Irving's opportunities for education seem to have been meager, for he left school before he was sixteen. The boy was a reader and a dreamer. Romantic poems stirred him to the depths of his being. The wharves and their vessels kindled the flame of adventure in his breast. The theater lured him from the prosaic world to a realm of romantic fancy. At sixteen after an at-

When he returned to America, Irving turned his thoughts to writing, working at the same time to finish his legal studies. Irving's literary career covers an eventful half century in the literary history of this country. He wrote histories and biographies, sketches and imaginative narratives. How many of you have read Rip Van Winkle and The Legend of Sleepy Hollow? It was at his country retreat, "Sunnyside," in the immediate neighborhood of Sleepy Hollow, in a quaint little Dutch house built by one of the Van Tassels about 1730, that Irving chose to end his days, writing almost until his death. His last work was the Life of Washington. Within a year after the completion of the final volume Irving died at Sunnyside.

NAGRADA

Za v mesecu marcu priobčené dopise so sprejeli nagrade sledoči člani mladinskega oddelka:
Amalia Zupancic, dr. št. 29 . . . \$2
Sophia Mesnar, dr. št. 26 . . . \$2
Manie Jurecic, dr. št. 70 . . . \$1
Vida Kumšč, dr. št. 6 \$1
Johana Kumšč, dr. št. 6 \$1
Rudolph Mesnar, dr. št. 26 . . . \$1
Mary Rezek, dr. št. 70 \$1

Castnega priznanja (honorable mention) ste deležni seši Agnes Jurecic in Jeanette ga, obe članici mladinskega delka društva Zvon, št. 70 J. S. K. Jednote.

THE NEGLECTED FAMILY

My, dollies, how ashamed I was
When suddenly today
Those visitors came in and found
You looking all this way.
I'm sure they thought, "These children must
Be orphans, or they'd show
Much better care — it's sad to see
That they're neglected so."
I know you really need new clothes,
But mother's not to blame;
You see she's scarcely old enough
To sew — it's such a shame.
My mother — your grandmother, dears —
Has promised that she'd make
New things for everyone of you
But how long will it take?

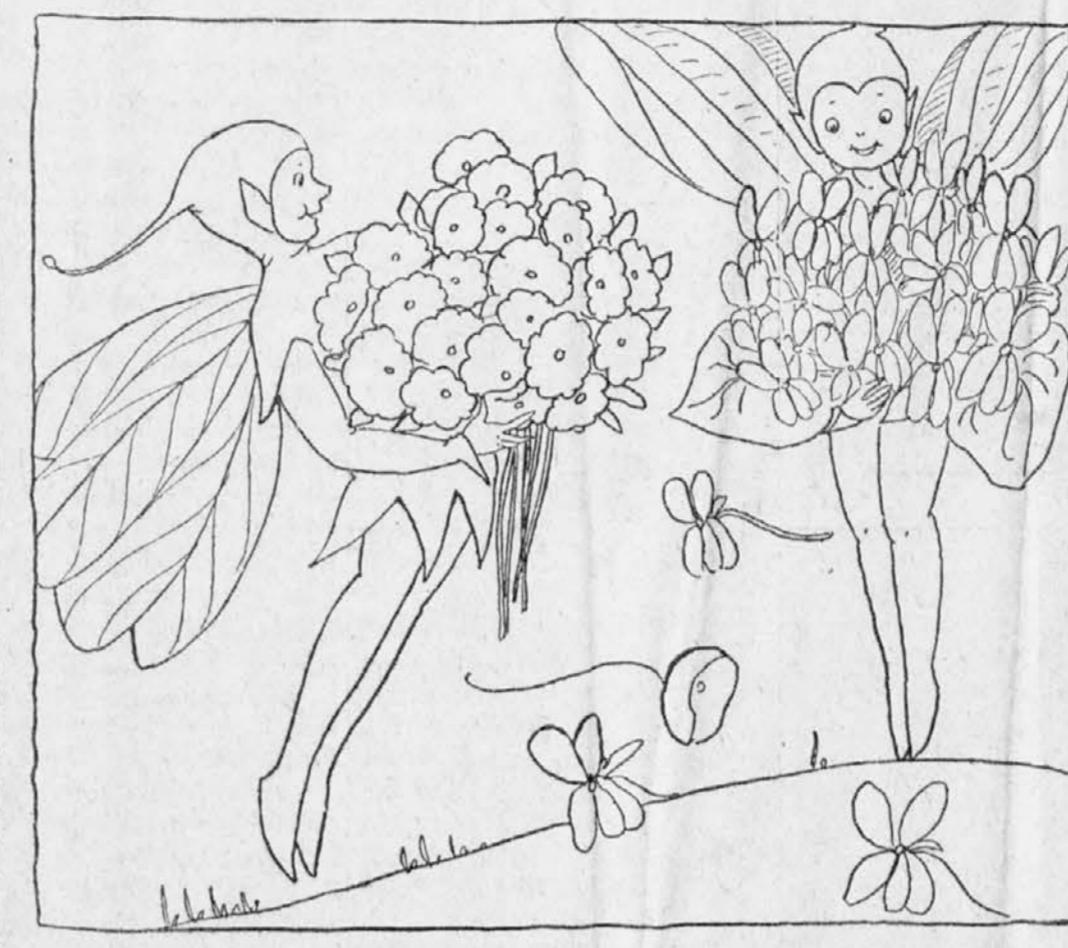

Oh, dear, it's dreadful when we've got
On others to depend!
They mean to do, of course, but still
Forget to in the end.
Those very words I've often heard
My mother says — I hope
She won't forget. But now I guess
We'll just depend on soap.
You dollies know I've washed and washed
Your dresses till they're white,
Tho' some were blue and some were red,
And now they're all a sight;
Please, Betty, don't begin to cry!
My mind's in such a state
I know I'll soon be crying, too—
You'll simply have to wait.

ČEZ NOČ, ČEZ NOČ . . .
Čez noč, čez noč
Pregnila travica svet je,
Čez noč, čez noč
Ta travo se vsulo je cvetje.
In sapica
Razkošna hiti po livadi:
"Pozdrav, poljub,
Troci od zlate pomladi!"
Veselic, vrišč
Zaraja pred mano, za mano,
In z rožami
In z deco je polje postlano.
(Oton Župančič).

APRIL SHOWERS

APRIL SHOWERS

The distant hillsides are fringed with green,
Winter has died, and spring is here.
The meadows are waking from their winter long sleep,
From afar comes the robin's song of cheer,

The violets peep from their woodland homes,
Their cups, at dawn, are filled with dew.
The lilacs blossom. The flowers awaken
To greet with smiles the skies of blue.

The flowers of spring dot the meadows and lea.
The gold of the sun in the poppy gleams bright.
Sunlight streaming across the distant hills,
Everywhere happiness, springtime, and light.

April shower brought the flowers of spring,
Brought the crystal clear blue of the lifted skies,
Brought the sunshine, the perfume, the scarlet-tipped hills,
The birds, the bees, and the butterflies.

CHRISTINE TROYA,

Richmond, Calif.

THE ROLLING YEAR

Oh, the year is rolling round,
Rolling round, rolling round;
We're for lands of wonder bound,
Wonder bound, wonder bound;
Thro' the flow'ry lanes of spring.

Like so many birds a-wing.
On our way we'll gaily sing
Till they are found.

Oh, the year is rolling fast,
Rolling fast, rolling fast;
Even school will soon be past;
Soon be past, soon be past;
Then vacation days will rise,
They're our lands of sweet surprise
And of wonder each one tries
To reach at last.

Oh, the year has rolled away
Rolled away, rolled away;
Every dreary night and day,
Night and day, night and day
And by mountain, wood, or sea,
Very soon we hope to be,
From our tasks of learning free —

Hooray! Hooray!

BELA BREZA

Bela breza se zdramila
je iz tihih sanj,
mojo dragó že pozdravlja
beli dan.

Žarek jutranji zapleta
v črne se lase —
jo poljublja, se izgublja
tiho na srce.

(Cvetko Golar).

Contributionns from our Junior Members Mladinski dopisi

Ely, Minn., ko težko kaj napisati. Če kaj ne vem, mi pa stariši pomorjo. Meseč je precej dolg in in lahko si vzamemo dan ali dva, da kaj napišemo za Novo Dobo, glasilo J. S. K. Jednote.

Res je, da moramo v šolo vsaki dan, se pa zvečer lahko kaj učimo in pišemo. Jaz sem v sedmem razredu in dostikrat mi da učitelj tako nalogo, da se mi lasje belijo, čeprav sem mlađa. Še en mesec in nekaj dni, potem bom pa imeli običajno časa.

Na koncu voščim veselo velikonočne praznike vsem članom in članicam odraslega in mladinskega oddelka J. S. K. Jednote!

Pauline Supancic (13 let).

THE SCHOOL

The school comes next to the home. We spend most of our time in the home and the school. Other activities follow.

Dragi g. urednik, če ni ta moj dopis za v list, pa ga vrzite v priznavljeno koš. Zdaj pa želim srečne in vesele velikonočne praznike vsem članom in članicam odraslega in mladinskega oddelka.

Angela Grebenec,

članica mladinskega oddelka

drushta št. 120, J. S. K. J.

Export, Pa.

Cenjeni gospod urednik:

Zopet vas nadležujem za ma-

lo prostora v našem cenjenem

glasilu. Najprvo se lepo zahvalim glavnemu odboru za naka-

zano mi nagrado v znesku \$1.

Boj si bila vesela kot bi mi

bil moj ata kupil novo obleko.

Dragi bratci in sestrice, po-

trudite se še vi malo, saj ni ta-

listen in class and does no

homework or outside work. This student is not at all interested in his work and cares little for his credit.

Second, the one who wants to get the most he can with the least energy. He listens in class, but rarely does any homework or additional work.

Third, the third kind is the one who is attentive in class, and does his homework as well as additional work not required. In what class are you? Are you already in the third class, or don't you care and just stay in the first-class? Any pupil who wants to be of some use, and wants to reach something someday, is, or will most likely be in the third class.

In our school, the Harrison Technical High School, we are having a scholarship contest, and at the end of every five weeks there is a certain committee which checks up on the report cards and sees which room of each grade is the highest. For the first five weeks our room held the highest scholarship of the 2-B's. This was the fourth to the highest of all the grades the school having more than 4,000 students. The room that will be the highest at the end of the semester will probably be awarded.

Agnes Jurecic (age 14),
Lodge No. 70, Chicago, Ill.

BETTY AND BOBBY PREPARING FOR EASTER

Betty and Bobby lived in a little red house out in the country, called Eggsville. Betty was six years old, had little brown eyes, yellow hair and a little pink nose, but Bobby was five years old, was red headed and had freckles. They were always in a mess of trouble, from wading in a sea of mud to going barefoot in the winter.

One nice, bright, sunny day, two days before Easter, the two were playing in the hayloft when Betty cried out:

"Oh Bobby, Easter is almost here, lets go in the barn and get all the white eggs we can carry and hide them until Easter."

"Sure," shouted Bobby, jumping and laughing until his freckles rattled, "we'll get them right now, won't we?"

They went into the barn, put about three dozen of eggs into their basket and started off for the barn.

Oh Betty, come here, I'm nearly falling over, help me with this basket."

Reaching the barn, they went in.

"Where shall we hide them?" asked Betty.

"Up in the hay loft, under some hay," shouted Bobby. I'll climb up.

When half-way up the ladder, the eggs dropped and right on Betty's dress.

"Oh," she cried, the eggs flowing down her dress into her shoes, "what will we do?"

Bobby was shining almost as bright as the sun, still clinging to the ladder. He went down and the two went into the house, crying. The door opened.

"My lands! what were you up to?" asked their mother.

Betty told her the story.

"You two go right up stairs, and wait until I get there."

A Happy Easter to all!

Mike Matijasic-Tomazin,
No. 6, J. S. K. J., Lorain, O.

Ely, Minn.
I'm very glad that my first story was printed in the Nova Doba. The older members of the J. S. K. J. of Ely, do not write often, so the younger set will have to do the writing. I (Continued on page 4.)

CONTRIBUTIONS FROM OUR JUNIOR MEMBERS
MLADINSKI DOPISI

(Continued)
will now have to start my story or it might go in the waste paper basket.

My mother had gone up town and I was home all alone. All of a sudden an idea popped into my head. I would put on my mother's new silk dress and prepare tea for myself just as a mother does. I ran to get dressed, then I made tea and bread and butter sandwiches. I happened to get some butter on my fingers and wiped them in my dress. I was just to begin eating when I heard footsteps on the porch. I looked out of the window, and saw my mother coming. I ran to get dressed, but in vain. My mother saw me. I looked at her and saw the strap in her hand. I ran into the basement for I needed no warning. I stayed there till supper time. When I heard the dishes clatter on the table, I went up.

Everyone knows what followed. I made a regular orchestra that night, that was the last time I played mother with my mother's dresses on.

Hilda M. Pluth (age 12),
Lodge No. 1 J. S. K. J.

A JOKE ON MYSELF

One warm day in spring I was coming home from school and nearing home, I saw that our yard was filled with water. I did not like going around, so I determined to take short cut. That would take me through the water, but I did not care, for I had my rubbers on. But I did not reckon with the ice. So before I was halfway across, I found myself sitting pretty in the middle of the water. I quickly ran home and changed my clothes and you can bet I never will take short cut home again.

Stanley Pechaver (age 11),
Ely, Minn.

THE PACKAGE I FOUND

One bright sunny day I was walking sadly down the road. It was a gloomy day for me, because I could not get some kid gloves I wanted. While I was walking, I found a package directly in front of me. Opening it with excitement, I found some gloves in a box. I took them out and there I found a piece of paper, labeling my name.

But who ever should it be from but my cousin. I was filled with gladness as I started for home. Wondering on my account she might of lost it on her way home.

As I entered my house, who should I find there but my cousin. She then told me all about the package. I told her I had found it and I thanked her ever so much of her appreciation about me. I felt happy all that day since.

Mary Turk,
Roslyn, Wash.

AN EXPERIENCE WITH A DEER

I am writing my first story for the Nova Doba. I am a member of the J. S. K. J. Lodge No. 1. Your page for the junior members is very interesting. This story which I am going to tell you, is one of my many experiences.

It occurred on a rather gloomy day in about the middle of November. As I was walking through the forest with a rifle over my shoulder, I thought I saw a brown speck in the distance which seemed to be a deer. It was moving away from me. I increased my walking gait and began to cover ground very rapidly as near as I could judge the distance which separated me from my prey. I thought it to be about a mile and a half. This seemed to be a rather long journey for a tired deer hunter as I had not partaken of any food since six o'clock in the morning it

now being a quarter to twelve. I took a careful survey of the country so as not to get lost, and I again began to plan onward. In half an hour I arrived at the place where I had seen the brown speck. Imagine my disappointment when no deer was in sight, but this did not take all the joy out of me, because I saw fresh tracks which led away from this spot. I again took up the track, determined to follow it to its destination. The trail was now leading me to more hillier ground and I expected every moment to get a glimpse of my prize on top of one of these high hills. A few moments later I was disappointed when I saw a large buck just disappearing over the top of one of the hills. Rushing onward I was determined to get a shot at the buck.

I was awarded my shot a few seconds later. The shot had taken effect as the spot on which the buck was standing was a pool of blood. Climbing the hill I looked down the next valley. There lay my deer stone dead.

Imagine the expression on my mother's face when I related to her my experience of the previous day.

Henry Pluth (age 14),
Ely, Minn.

JERRY THE TRAMP

Jerry was a tramp and a very ugly creature was he. He was shabbily dressed in a ragged coat, shirt and trousers. His face, hands and feet were very dirty.

Jerry was lazy and extremely lazy, and from what I knew of him, he liked nothing better than to sit around all day long, under some shady spot, and do nothing. He hated winter, because he had no place to stay, and it was a bit too cold to stay out in the open. So as to guard himself against this, he always contrived to do some petty robbery, during the early fall, so he could be sent to the "House of Correction" for six months.

One morning in the early fall as he walked through a farmyard of the village, he was met by the owner of the farm:

"Would you like to help me with a few chores about the farm for a few days?" asked the farmer. "I'll pay you a dollar a day," he said.

Jerry refused, and complained of having a pain in his foot, and walked away.

That very same day he stole a loaf of bread for dinner, and walked through the city all afternoon.

In the evening Jerry fell in with a bunch of thieves who were planning a large robbery. A passerby, hearing a little of the speech, notified the police immediately. When the thieves went to the place of their planned robbery, they found a mob of detectives present, and the thieves were arrested. When the thieves were arranged before the judge, they pleaded guilty to an intent of robbery. Instead of Jerry being sentenced to the jail for six months as he wished, he was sentenced to the Penitentiary for five years.

This is my first article written to the Nova Doba. I enjoy reading the different stories and poems of other members, for they are quite interesting, and I hope the members will enjoy reading "Jerry The Tramp."

I am a member of the J. S. K. J., Lodge No. 66, Joliet, Ill.

Gertrude Zivetz,
Joliet, Ill.

WHY HE DID NOT KNOW HIS LESSON

One day the teacher told us what the lesson for the next

day was. We all began to study.

Frank, who was especially busy, did not study and come to class the next day without his lesson.

The teacher asked the pupils questions about the lesson. Only a few of them knew their lesson.

Then she asked: "What's the trouble with you people that you don't know your lesson?"

Then Frank replied: "I didn't study the lesson because I didn't have time."

The teacher then returned: "Well it's your business to find time and you do better next time."

John Bubash,
Ely, Minn.

HOW THE CAT GOT IT'S MEOW

One day a kitten pulled of a table cloth full of goodies. The racket brought kittens mother.

When she had pushed her way through a crowd of people in the next room and squeezed through the door, the kitten was up with his face and whiskers smeared with jelly and a funny look on his face. His mother came up with a switch in her hand and asked the kitten:

"Who spilt the good things?"
The kitten answered: "Meow."

A resounding crack sounded out. The mother spanked her kitten. That is why he said "Meow." So ever since the cats and kittens say "Meow."

Katherine Segota (age 12),
Lodge No. 39, J. S. K. J.
Roslyn, Wash.

AN INTERESTING AFFAIR

One of the most interesting affairs of my life was the catching of crabs.

During the summer of 1925, my mother, sister and I went to Lava Hot Springs, Idaho. While we were there, one of our friends told us about her trip catching crabs. The story she told us sounded very interesting, therefore we decided to take the trip.

We left home about 9:45 in the morning and arrived at the river about an hour later.

Being the first time any of us had been on this kind of a trip, it was interesting. The

catching of the crabs was quite difficult. As we caught many and had a good time, we made up our minds to go again. Hereafter we went to the river at least once a week.

Josephine Kochevar (age 15),
Lodge No. 27, J. S. K. J.
Diamondville, Wyo.

A DAY OF BAD LUCK

One summer day when I was in Idaho, my brother asked me to go picking flowers with him. We asked mother and as she consented, we went, taking our lunch along.

While we were picking the flowers, my brother said:

"Look at the swell flower over there!"

It did, indeed look very pretty.

I went over and picked the flower, but to my surprise I got a bumble bee instead of a flower. My hand surely did hurt.

At another place, that day, my brother showed me something. He said it was a purse.

Thinking it was a snake, I wouldn't pick it up. My brother then picked it up and gave it to me. It was a beaded bag.

While we were going home, we had to go through a park, when we got there we sat on a bench. A girl came along and said the purse was hers, so I had to give it up.

Frances Kochevar (age 11),
Lodge No. 27 J. S. K. J.
Diamondville, Wyo.

A QUARTER

Not long ago I was going to the Post Office, and I found a quarter. I picked it up and

then I was trying to find the owner of it. As nobody claimed the quarter, I gave it to my teacher to see if she could find the owner of it.

After awhile she gave the quarter back to me, saying that it is mine, because nobody claimed it. I took it and went to the store, to buy some candy, but I changed my mind and put it in my bank.

Molly Blasnick (age 8),
Rices Landing, Pa.

HOW I WAS FRIGHTENED

As we stepped off the train in Wilpen, Minn., we walked down a mile and we finally came to our destination which was a little hill, overlooking a glistening blue lake.

As we reached the place, we laid our lunch basket underneath a willow tree and began to pick raspberries. My friend and I walked out toward the lake, leaving my sister alone.

Soon I departed from my friend for I was eager to get the best of the berries that grew along the swampy marsh. I was getting more and more, and my pail was almost full, so I didn't care to call for my friend, on account of my jealousy, for the berries.

Getting more greedy than ever, I stretched out my hand for some fat berries, and as I looked up, a wasp came by and stung me on my elbow. I screamed aloud and even spilled my berries, as I rushed in the direction of my companion.

My sister was startled by my screams and came to see, what had alarmed me, so then I walked to where our lunch basket lay.

My friends try to comfort me, but it was of no avail, for my poor hand was scratched and swollen.

After that I told them of my greedy attitude and they laughed at me and told me that it served me right. After that we ate our simple lunch, consisting of roasted potatoes and marshmallows, cookies, cocoa, sandwiches and oranges.

Turning a last glance to the little hill, I said to my companion:

"The little hill will always have its place in my memory."

Christine Shustarich,
Lodge No. 60, Chisholm, Minn.

West Mineral, Kans.

I thought it would be my part to write a letter to the Nova Doba. I belong to the Lodge No. 52 J. S. K. J. None of the members from my lodge have wrote yet, so I thought I would write.

I go to the Junior High School which is near our home. I am in the eighth grade and I go to school every day. I didn't miss school a single day for five years and for my reward I receive perfect attendance certificates which I am keeping as a memory of my school days.

I have four teachers and two of them are men teachers. The school which I go to is very large and has sewing department for the girls and manual training department for the boys.

Our school is always engaged in scholarship contests and for the spelling contest which was held, I went to spell to another town, and won third prize. We

are now having racing contests, but I am not taking part in this contest.

Mary Propotnik (age 15),

APRIL FOOL

On April fool it was the first Friday in the month. My brother didn't want to get up rightaway. Then my father said:

"Johnnie, there is so much snow outside you never saw so much."

Johnnie then got up very quick and looked out of the window and saw there was no snow. He said then that he

got fooled.

Dear Editor, I thank you very much for the dollar check you send me last month. I was very glad when I got it, because I didn't expect to get it.

Mary Rezek (age 12),
Lodge No. 70, Chicago, Ill.

A COLORED WAGON

A colored wagon was seen passing the Great Lakes from Cleveland, O., to Minnesota. In observing this wagon you will notice that the whole wagon is painted bright red. Observing it more closely, you will see on one side of the wagon in large black letter written "Join the Juvenile Department."

Four delegates were seated in front, they must have been gathering children to join this famous department.

This colored wagon was seen in a dream.

Mary Shikonya (age 11),
Ely, Minn.

Rices Landing, Pa.

One day as I went to the store, I saw a poor little girl. She was poorly dressed, her dress hung in shreds. I went to her side and said:

"Where do you live?"

Tears came to her eyes as she spoke:

"I have'nt any home," she said.

"Come to my house," I said to her as she was about to speak.

"Your mother will scold you."

"No, she won't, she'll be glad for me to have a nice friend. I will take you to my home and give you some of my clothes."

She came with me. I went upstairs to get a dress. She took a chair by the stairs and waited. Mother soon came and said to her:

"Little girl, who brought you here?"

But the little girl did not answer, for she was dead. Mother cried for her and so did I. The girl was buried with a nice dress and other pretty things. I will never forget her, for the little girl was lost.

This is a true story about the little girl, whose name was Helen Smith.

Angeline Blasnick (age 10).

East Palestine, O.

I am writing a few lines to thank the Nova Doba for the reward of a dollar which I received for writing in January issue.

I was much surprised when my father handed my check to me. I was going to write in February issue, but I was to late, the paper came sooner then I thought it would.

I wish some more members from here would write to the Nova Doba.

We had our six-week test last week, my grades were pretty good.

Spring is here, it is time to plant flowers and make gardens. We are having a week for Spring vacation.

The weather here is getting warmer and nice, it is so nice when we can play in the sun.

The works around here are not working very good, there are a lot of people without work, there are some working out of town.

My father was out of work, but he is working in the Rubber factory now.

I will have to close for this time; next time I will write more.

Mary Dagarin (age 12),

Lodge No. 41

DOPISI.

Detroit, Mich. v Detroitu. Vi Slovenci pa pomnite, da v slogi je moč! Pozdrav! Peter Klobučar.

Braddock, Pa. V zadnjem dopisu ne vem, ali sem jaz pozabil zapisati, ali je sobrat urednik izpustil, glede seje, ki se bo vršila v soboto 16. aprila, da se začne ob sedmi uru zvečer. Prosim tem potom, da članstvo to vpošteva. Nадalje prosim nadzornike, oziroma pregledovalce knjig, da se udeležijo te seje, in sicer vsaj dve uri preje, da se knjige pregledajo pred sejo. Seveda si lahko nadzorni odbor sam določi kakšen drugi dan, da knjige pregleda. Knjige pa morajo biti pregledane v aprilu. Prosim nadzornike, da to vpoštevajo.

Kar se tiče društvenega po-vanja, me veseli, da morem rocati, da vsa tukajšna slovenska društva prav v lepi slo-delujojo, brez ozira na to, um katero spada. Slovenska ušta v klubu v Detroitu so dali častno besedo, da bodo atsko poslovani med seboj in je v to svrhu ustanovila Zve-detroitskih društev. V tej zesi ima vsako društvo svoje stopnike. Dolžnost teh za- opnikov je, da opazujejo in izkorjujejo, da posamezna društva složno poslujejo med seboj da eno drugemu ne škoduje, seboj ob času različnih pri-retev. To zvezlo imamo že nad o leto in je pokazala, da v slo-je moč.

Klub temu pa se vendar asi dobi kakšen zagrizenec, teremu sloga ni všeč. V nedru se je koncem marca dasil neki dopisnik, ki bi rad metil sovrašč med rojaki v selbini. Ne mislim s tem na-dati dopisnika, niti njegovega ebnega prepričanja, toda sve-val bi, naj vsaki svoje črešnje oblike in pusti sosedove v miru.

Kdor ljubi svojega bližnjega, so bo delal na to, da se zaseje vrašča med rojaki in potem vráčal krvido na one, ki so ne-olni svojo osebo pa skušal azati v javnosti v najlepši lu-ji. Dotični junak bi se moral svedati, da znajo soditi kaj je trav in kaj ne tudi drugi ljud-e, brez ozira na to, kateri sku-dni pripadajo. Ni lepo, da se javnost posilja laži in žali otrudnike Slovenskega Narod-ega Doma. Taki dopisi po-zročajo zdražbo in utegnje-vnosti slabe posledice za Slo-venski Narodni Dom in druge stanovne, ki jih potrebujemo.

Kot predsednik društva Tri-hav, št. 144 J. S. K. Jednote am si štel v dolžnost, da odgo-rim na izvajanja dopisnika, tudi člani našega društva ni-mo vsi enake prepričanja, da klub temu rečem, da sem onosen biti član in uradnik tega. Vsi člani našega dru-šta, brez izjeme, se zavedajo, da je nekaj grdega trošiti laži svojem bližnjem. Društvo iglav, št. 144 J. S. K. Jednote kupilo delnice za Slovenski narodni Dom prej kot se je ro-na misel za neko drugo usta-ovo, in istotako so jih kupili mnogi posamezniki tega ali one-a verskega ali političnega pre-ričanja. In ti može so žrtvo-ali časa, dela in denarja za S-ki Dom, smelo rečem, več, kot dražbarski dopisnik. Tudi dru-čivo K. S. K. Jednote je že prej-pili delnice in istotako dru-čivo Sokol S. H. Z., ki obstoj-Hrvatov in Slovencev, takovih starih Calumetčanov. Ti starji Calumetčani so se avedali, da jih veže dolžnost reprek podpirati Dom, in so upili delnice, predno se je tražbarski dopisnik pokazal iz-a ploha. Zdi se mi, da dopis-je zelo malo ve, kako je z de-ni za Slovenski Narodni Dom i za kakšno drugo ustanovo, ter sicer ne bi na tak način bla-ji v javnosti tukajšne Slovenc-e. Laz je grda, pa naj bo ker koli, posebno pa če kdo ho-je z isto v javnosti očrni svo-je lastne rojake in napravit-a poto.

Frank Ferenchak, tajnik društva št. 122 JSKJ.

Homer City, Pa. Vsem članom in članicam društva sv. Frančiška, št. 122 J. S. K. Jednote se tem potom uradno naznanja sklep redne mesečne seje dne 20. marca, da se prihodnja mesečna seja vrši v nedeljo 24. aprila, mesto 17. aprila, to pa radi tega, ker je 17. aprila velikonočna nedelja, in pa ta dan gredo mnogi obiskati svoje prijatelje, ali pa jih pridejo njihovi prijatelji obiskat, tako da so na vsak način zadržani od seje. Prosim torej člane, da se polnočestivno udeležijo seje dne 24. aprila.

Nadalje prosim vse tiste čla-ne, ki ne prejemajo našega uradnega glasila, da mi to naj-kasneje sporočijo do 30. aprila, in mi ob enem posljo svoje na-tančne naslove. Urednik-upravnik Nove Dobe mi je nam-reč poslal odtis naslovnika v pregled in popravilo; popravljen naslovnik želi nazaj, da po-istem uredi listo naslovnov, ki se tiče našega društva. Jaz pa naslovnika ne morem izpol-niti, oziroma popraviti morebit-je napake, če mi jih člani ne sporočijo.

Končno pozdravljam vse čla-ne in članice našega društva, našo vrlo mladino in celokupno članstvo J. S. K. Jednote in žel-im vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

Frank Ferenchak, tajnik društva št. 122 JSKJ.

S potu. Dne 4. aprila smo pokopali rojaka J. Doltarja, ki je bil po-znani med Slovenci raznih na-selbin. V Ameriko je pokojnik

prišel leta 1893 kot 14-leten dečko. Oženil se je na Ely, Minn., in pozneje je bival več časa v Leadville, Colo., kjer je delal v tamkajšnjih rudnikih. Zadnjih 16 let je bival v Grass Valley, California, kjer je bila njegova hiša nekako zbirališče tamkajšnjih Slovencov. Spravila ga je v grob rudarska jetika, katero si je nakopal pri svojem delu pod zemljo. Pogreb pokojnika je bil prav lep; udeležilo se ga je tudi pet nje-govih otrok, ki so prišli iz raznih krajev. Le ena hčerka ni mogla priti. Naj počiva v mi-ru!

V bolnišnici v Sacramento, Cal., je dne 3. aprila umrl po neki operaciji rojak Louis Spolar, brat Alfonza in Ludvika Spolarja, ki sta poznana tu in v San Franciscu. Pokojnega Louisa Spolarja sem večkrat srečal v East Heleni, Mont., in kasneje v Butte, Mont. Pre-tečeno leto se je mudil v Pueblo, Colo., na obisku svojih dveh sester. Od tam je prišel v Grass Valley, Calif., kjer je pred kakimi štirimi meseci zbo-ljal. Nahajal se je ta čas v bolnišnici v Sacramento, Cal., kjer je, kot že omenjeno, podlegel operaciji dne 3. aprila. Mrtvega so prepeljali v San Francis-co. Pokojnik je prišel še mlad v to deželo; ko je umrl je bil star kakih 38 let.

Matija Pogorelc.

Cleveland, O. Društvo Marije Vnebovzetje, št. 103, J. S. K. Jednote je na zadnjih rednih mesečnih sejih skle-nilo, da se aprilska seja ne bo vršila tretjo nedeljo v mesecu, ker je velikonočna, ampak na pondeljek o polu osmih zvečer. Vse sestoste prosim, da se za-slejno udeležijo prihodnje seje.

Dalje sporočam, da je našo društvo sklenilo prirediti veselico v korist društveni blagajni. Veselica se bo vršila 24. aprila v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Pričekuj točno ob sedmih zvečer. Vstopina 35 centov za osebo. Godba bo izvrstna, na harmoniko in banjo. Veselčni odbor apelira na vse članice in druge Slovence in Slovence, da posetijo našo ve-selicu kar najbolj številno. Veselica se prične ob osmi uri zvečer. Vstopina za moške je 75 centov, za ženske in odrasle otroke pa 25 centov. Na tej veselici nastopijo v korist našega društva tudi naši mladi Sokoli, z zanimivo predstavo.

Na veselico so vladno vabljeni vsi tukajšni Slovenci in Slovence, posebno pa še člani in članice J. S. K. Jednote. To-rej, na svidenje na velikonočni pondeljek!

Rudolph L. Kmett, tajnik društva št. 30, J.S.K.J.

Morley, Colo. VABILO NA VESELICO, katero priredi društvo sv. Jožefa, št. 140, J. S. K. Jednote v nedeljo 24. aprila. Veselica se bo vršila v Redmen Hall v Starkville, Colo. Začetek točno ob dveh popoldne. Igrala bo izvrstna godba iz Pueblo, Colo. Društvo vladno vabi vse tukajšno in okoliško jugoslovansko občinstvo, da poseti to ve-selicu v kar največjem številu. Zabave ne bo manjkalo niko-mur in postrežbo bo prvo vrstna. Torej na svidenje!

Za odbor dr. št. 140 J.S.K.J.

Joe Kos, tajnik.

Rockdale, Ill.

Tem potom naznanjam vsem Slovencem in bratom Hrvatom v Rockdale in Jolietu, da pri-redi društvo sv. Rozalije, št. 177 J. S. K. Jednote veselico dne 23. aprila. Veselica se bo vršila v dvorani Johna Petrušeta.

Godba bo izvrstna in bo go-tovo vsakemu ugajala. Pa tudi z menko pijačo in drugimi zdravili za žejne in lačne bomo dobro pleskrbljeni. Naša društvo je še mlado in blagajna je majhna. Vsakdo ve, da vsak začetek je težak, zato upamo, da nam slavno jugoslovansko občinstvo priskoči na pomoč z velikim sibiskom. Nadejamo se velike udeležbe in jo bomo zna-le ceniti.

Pri tej priliki tudi vabim članice našega društva, da se bolj številno udeležujejo naših društvenih sej, ki se vršijo vsa-ko tretjo nedeljo v mesecu.

Rosie Jagodnik, tajnica društva št. 177, JSKJ.

Cleveland, O.

Društvo Krasni Raj, št. 160, J. S. K. Jednote je sklenilo na redni mesečni seji dne 10. aprila, da plačemo stroške zdavninskih preiskav za novo pristopljene člane in društvene blagajne.

Pristopina je itak prosta, to-rej plača novo pristopli član samo rečni mesečni asesment.

Stroške zdavninske preiskave

plača društvo v mesecih maj, junij in julij 1927.

Torej rojaki v Newburgu in okolici, da imate ugodno pri-like za pristop k našemu dru-štu in J. S. K. Jednoti, ki je nedovomno ena najboljših jugo-

slovenskih podpornih organiza-cij v Ameriki. Kdor želi pri-stopiti, naj se oglasti pri enem ali drugem spodaj označenih društvenih uradnikov.

Za društvo Krasni Raj, št. 160, J. S. K. Jednote:

Frank Vovk, organizator, 9500 Elizabeth Ave.
Joseph Lever, tajnik, 10010 Prince Ave.

Enumclaw, Wash. VABILO NA PLESNO VESELICO, katero priredijo na belo nedeljo dne 24. aprila tukajšno društvo skupno. Veselica se bo vršila v Kain-dvorani.

Prične se ob dveh popoldne in nadaljevala se bo po večernji. Igrala bo slovenska godba. Za dober prigrizek bo skrbil v to svrhu izvoljen odbor.

Vladno vabim, da posetijo

to se nam je zdelo, da je veliko. Zdaj imamo že lepo

in toplo vreme. Regrata smo

že precej populari za prvo sala-

to, farmerji orjejo in sejejo in

ptiči so se začeli oglašati, tako

da se človeku kar čudno zdi,

kako se vse to izpremeni.

Poročati mi je tudi žalostno

novico, namreč, da smo izgubili

člana našega društva, Antona

Hrvatina. Bil je ubit v rovu

25. marca, 1927. Pokojni so-brat je bil rojen leta 1874 v va-si Bergot, št. 6, pošta Bresič, Istrija. K društву št. 58 J. S. K. Jednote v Bear Creeku je pristopil leta 1908 in januarja meseca, 1910 je prestopil k našemu društvu št. 88, J. S. K. Jednote v Roundupu. Bil je dober društveni član, nikdar ni pregovarjal čez asesmente in vredno jih je redno plačeval. Tukaj v Kleinu je delal nekako 12 let. Potem se je podal v Wisconsin, kjer si je nekoliko zemlje kupil kot za domačijo. Pa ne vem, kako mu je tam sreča ponesla, menda bolj slab, ker je šel v Ironwood, Mich., kjer ga je ubilo. Pokojni je bil samec in nima tukaj nobenih sorodnikov, da bi bilo meni znano; ima sorodnike v starem kraju, toda ne vem kakšne.

Druga nesreča je zadeval našega sobrata Franka Graheka. Dne 31. marca je bil tako po-skodovan na nogi, da so mu jo morali zdravnik odrezati pod kolenom; pa tudi po životu je bil precej pobit; vendar bo

okrevl.

Pozivljam člane našega društva, ki se nameravajo prese-sti, da društvenega sedeža, naj izročijo svoj certifikat društvenemu tajniku, da ga shrani v društveni omari. Zaradi pokojnega Hrvatina ima tajnik nepotrebo sitnost; člana je ubilo, in nihče neveje, kje je njegov cer-tifikat, da bi ga mogel tajnik poslati z mrtvaškim listom na glavni urad, kakor pravila zahtevajo. Tudi opozarjam člane, ako misli kateri oporoko iz-premeniti, naj tega ne odlasa, ampak naj pride k tajniku, da se stvar uredi. Pokojni Hrvatin nima v naših oporočnih knjigah nikjer vpisano, komu zapušča smrtnino in to je slabno.

Pozdrav vsem članom J. S. K. Jednote!

John R. Rom, tajnik društva št. 88, J.S.K.J.

Ely, Minn.

VABILO NA VESELICO, katero priredi društvo Severna Zvezda, št. 129 J. S. K. Jednote v Ely, Minn., na velikonočni pondeljek, to je 18. aprila. Na to veselico so prijavno vabljeni Slovenci in bratje Hrvati tega mesta, kakor tudi iz Towerja in drugih bližnjih naselbin. Po-sebno pa so vabljeni člani in članice J. S. K. Jednote. Veselica se bo vršila v Jugoslovanskem Narodnem Domu.

Na svidenje na velikonočni pondeljek! — Za odbor:

Frances Koščak.

Indianapolis, Ind.

Naznanjam članom društva Sloga, št. 166 J. S. K. Jednote, da se prihodnja redna društvena seja vrši v pondeljek ob sedmi uri zvečer, in NE v nedeljo, iz razloga, ker je Velika noč.

Torej prosim, da se udeležijo seje vsi člani, brez izjeme in izgovora, da se vsaj takrat, kadar so računi, snidemo vsi sku-paj. Pozdrav!

Štefan Skrjanc, tajnik društva Sloga, št. 166, J. S. K. Jednote.

Roundup, Mont.

V tukajšnji naselbini gre vse nekako po navadi, ni ravno pre-slabo, pa tudi ne najboljše. Z delom gre še precej dobro. Če

zimo je obratoval rov pet do šest dni na teden. Kako bo na-dalje, se ne ve (brez ciganke). Tudi zaslužek je različen, in

sicer je največ odvisen od pro-stora, ki ga ima delavec.

Zimo smo tu imeli precej ostro za en kratek čas. Naj-več kar sem videl na termome-tru je bilo 50 stopinj pod zero. (Ježeta, samo 50 pod zero!) Pri nas je bilo enkrat 5 pod ze-ro, pa smo obupavali! Op-urednika).

Ampak tukaj se hitro obrne; kvečjem drži hu-da zima po osem dni. Montan-sko vreme je res čudno. Snega-nismo imeli vso zimo več kot osem do devet palcev na visoko, pa še to se nam je zdelo, da je veliko. Zdaj imamo že lepo

in toplo vreme. Regrata smo

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani) ja udeležba, to je umetno samoposebi, da si lahko izvolimo veselčni odbor z boljšim uspehom. Naj se noben ne izogiblje pomagati nositi breme svojega bližnjega brez tehtnega vzroka. Vsak naj pomisli, da kar dva lahko storita, da enemu ni mogoče ali pa z velikim naporom.

Pretekli teden je preminul član ml. odd. Joe Perušek, star 11 let, vsled zastrupljenja krvi, ker se je zboldel z žebljem. Sbrat Perušku (očetu) izrekam v imenu društva globoko sožalje!

Vsemu članstvu želim vesele in srečne velkionočne praznike!

Na svidenje na seji!

Ivan Kapelj, tajnik

dr. št. 71 JSKJ.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancom, da nas je dne 13. marca za vedno zapustila ljubljena mati, oziroma soproga in sestra.

Frančiška Lovšin po dveletnem bolehanju. Pojavnica je bila rojena leta 1883 v vasi Dolenje Laze pri Ribnici. Spadala je k društvu sv. Jožefa, št. 30 J. S. K. Jednote. Najlepša hvala sorodnikom in prijateljem, ki so večkrat prisli obiskat pokojnico in nas tokažili v žalostnih urah. Iskrečna hvala društvu sv. Jožefa, št. 30 in društvu Danica, št. 150 J. S. K. Jednote za darovane vence. Prisrčna hvala člancam društva Danica, ki so se udeležile pogreba. Lepa hvala dalje za poklonjene vence družnam: John Lovšin, John Petek, Frank Trdan, John Pahule, John Trdan, John Smolec, Frank Pucel, Frank Centa, Frank Dejak (Ely), Math Dejak (Ely), Louis Lesar (Eve-

leth), John Gornik, Frank Dejak, John Bevka, Louis Ambrožič, Frank Šega, Frank Medved, Anton Plut, Frank Govže, Anton Medved, John Russ, Steve Stonich, Mrs. Barbara Lovšin z družino (Eveleth), in Maroltu z družino.

Hvala dalje School Employees, El Queeno Cigar Co. & Employees. Hvala šolskim učiteljicam Miss McGuire in otrokom, Miss Chelgren in otrokom, Miss Florence Craig, Miss Bess Flatt, Iva Tewksburg, Miss Vernice Govett, Miss Muriel Robeson, Miss Anna Sahlman, Miss Gladys Lampman in Mr. Ellis K. Schweighard. Lepa hvala za darovane začušnice družinam John Lovšin Jr., Math Pluth in Lawrence Kovač. Vsem skupaj se enkrat najlepša hvala!

Žalujoci ostali: Joe Lovšin, soprogi; Joe, William, Rosie, Jennie in Frances, otroci; Mrs. Annie Trdan in Mrs. Mary Oreškovič, sestri; John Petek, brat; (Ivan Petek, oče in Neža Petek, mati, v stari domovini), Chisholm, Minn., dne 3. aprila 1927.

NEKAJ O KOKOŠIH

(Nadaljevanje iz 1. strani) je čudno in prav tako čuden je bil dotedni "ptič." Bil je približno vranje velikosti, rep je imel podoben kuščarjevemu in na koncu okrašen z velikim perjem. Perutnici ste bili razviti, toda ste bili opremljeni s tremi prsti, z enim kremljem na vsakem. Gobec je bil nekoliko kljunu podoben, vendar je bil opremljen z zobmi. Ena teh okamenin se nahaja zdaj v berlinskem, druga pa v londonskem muzeju. Znanstveniki sodijo, da so taki napol ptiči živelii pred nekako 150 milijoni leti.

Raziskovalci so mnenja, da vse današnje kokosje pasme izhajajo od divjih kokoši, ki še danes žive v tropičnih gozdih

Indije, Burme, Siama in Sumatre. Pred trinajstimi leti pa so raziskovalci našli v republiki Chile v Južni Ameriki vdomačeno kokoš, katero domačini imenujejo araukana. Ta vrsta kokoši je nedvomno popolnoma silvo in svoje srce, kako ga zobrajijo kokoši. Ostrmel je in žalostno zastokal. (Po Jutru).

ODPUSTEK

Na vzhodu je začela rdeti junija zarja. V mesto, ki ga kakor kača obdaja lena, zeleni reka, prihajajo ljudje peš in na vozovih.

Zgodaj je vstal Slavko, se napravil in šel v mesto. Bil je prebit, tih . . .

Krvavodeče solnce se je pravkar prikazalo izza gora. Srečal je Silvo . . . Bila je glasna, razposajena.

"O, Slavko, dobro jutro," ga je brž pozdravila.

"Klanjam se, Silva."

"No, kaj mi boš danes kupil, Slavko?"

Prišla sta ravno mimo slavičarja. Slavko vzame iz žepa listinco in kupi Silvi lepo rdečo srečo.

Smehljaje se, je sprejela sejski odpustek.

Šla sta proti domu. Slavko je plah in tih korakal poleg nje kakor suženj — bal se je povedati — kakor suženj ljubezni.

"Ali prideš v soboto kaj v vas?" ga je vprašala pri odhodu.

"Ne vem, morda," ji je odgovoril in zardel . . .

Gospodinja Silva se je naivno nasmehnila.

"Pridite, pridite. Pa z Bogom!" Zavila je proti domu.

(W. G. Pierce, Byron, Cal., Times.)

Drugo jutro je stala Silva sredi kokoši in drobila sladko pecivo — včerajšnje srce.

Slavko se je ravno vracač z jutranjega izprehoda. Zdajci je obstal in se zagledal . . .

V dalji je videl gospodično Silvo in svoje srce, kako ga zobrajijo kokoši. Ostrmel je in žalostno zastokal. (Po Jutru).

ALEGORIJA

Nekega lepega nedeljskega jutra šel je Razum po cesti in je opazil Prazno Vero smukniti iz temne aleje, imenovane Nedvest.

Razum jo je poklical in jo vprašal, kje je bila in kam gre.

Prazna Vera je povesila glavo in obotavljalje povedala, da je prebla noč v družbi Strahu, ki biva na dolnjem koncu aleje zraven Sovrašta, nasproti stanovanja Zlobnosti in Obrekovanja. Zdaj je namenjena okoli vogala, da pokliče svoje prijatelje, nakar gredo skupaj v cerkev, kjer bodo poslušali Nestropnost pridigovati o Nebesih in Peklu.

Razum se zasmeje. Prazna Vera ga grdo pogleda in mu jezno reče, da smejeti se v nedeljo je greh in bogokletstvo, in da bo Vrag vzel vse, ki to delajo.

Prazna Vera nato izgine v temni ulici, Razum pa se obrne in gre s smehom na obrazu po beli cesti proti dvoranu Učenosti, kjer ste Znanost in Veda razlagali Inteligenci neko novo iznajdbo.

Smehljaje se, je sprejela sejski odpustek.

Šla sta proti domu. Slavko je plah in tih korakal poleg nje kakor suženj — bal se je povedati — kakor suženj ljubezni.

"Ali prideš v soboto kaj v vas?" ga je vprašala pri odhodu.

"Ne vem, morda," ji je odgovoril in zardel . . .

Gospodinja Silva se je naivno nasmehnila.

"Pridite, pridite. Pa z Bogom!" Zavila je proti domu.

(W. G. Pierce, Byron, Cal., Times.)

Za boljšo generacijo.

V senatu legislature države Ohio je bilo soglasno sprejeta predloga državnega senatorja Chaplearja, ki določa, da se slaboumnim osebam ne dovoli poročiti, razunako so sterilizirane, to je nesposobne za monženje. Sterilizacija zadene tudi različne trdrovatne hudodelce. O tem odločajo zdravniki, fizijatri, nevrologisti in sodniki.

Thompson zmagal v Chicagu

William Hale Thompson, bivši dvakratni župan Chicaga, je pri volitvah dne 5. aprila porabil sedanjega župana W. E. Devverja z več kot 83,000 glasov vsebine. Vsega skupaj je glasovalo skoraj en milijon oseb.

Močvirške ribe.

Močvirja Alaske mrgolijo neke vrste črnih rib, sicer niso posebno okusne, toda dajejo izvrstno hrano za pse, ki vozijo sanji "Mušerji" jih jemljejo v zmrzlem stanju na pot, da z njimi krmijo pse.

Stara želva.

V akvariju Lincoln parka v Chicagu, imajo želvo moškega spola, ki je stara nad 150 let. Tovarišica je za celo stoletje mlajša.

Prvo letošnje Skupno potovanje v starji kraj

priredimo na francoskem parniku "PARIS", ko odlupuje iz New Yorka NA 23. APRILA 1927

"Paris" je zlasti za tretji razred priznano najboljši parnik. Kakor na dosedanjih skupnih potovanjih bodo tudi to posti nujno našim potnikom razne posebne ugodnosti in način zagonit, da potniki bo potnike sprimljali prav do Ljubljane.

Potniki naj se čim pre prijavijo, zlasti ne-državljanji, da jim bomo mogli preskrbeti še pred odhodom povratno dovoljenje (Fermat), na podlagi katerega se bodo lahko nemoteno vrnili nazaj v Ameriko.

Drugo skupno potovanje se vrši istotako na parniku "Paris" in sicer 4. junija.

Razume se, da Vas lahko in radi odpriavimo z vsakim drugim parnikom.

Ravno tako se vselej obrnite na nas: 1) kadar ste namejeni poslati denar v starji kraj; 2) če želite dobiti denar iz starega kraja; 3) ako ste namejeni dobiti kako osebo v to deželo; 4) kadar rabite kako pooblastilo, izjava, pogodbo, ali kako drugo notarsko listino, ali če imate kak drug opravek s starim krajem.

SLOVENSKA BANKA
Zakrajšek & Česká
455 W. 42. St. New York, N.Y.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE
vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirirvrstne, dva-krat, trikrat in štirikrat uglašene.

Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove, gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po ceniku na:

ALOIS SKULJ
323 Epsilon Pl., Brooklyn, NY.
Edini zastopnik in začasniki
LUBASOVIH HARMONIK, Združenih Državah

MOŽKE in ženske krasne najnovejše ure, prstane, diamante, terizice in vso drugo zlatnino. Dajte prave glasne Victor gramofone, cena \$1.50 do \$1,000; prave slvenske Victor plošče in slvenske in v vseh drugih jezikih PIANO ROLLE; zasave in regulije za društva. Pišite po brezplačni cenici, kar želite na vašega sobata:

IVAN PAJK
24 Main St., Conemaugh,
Pennsylvania.

Sveže mleko na parniku.

Nekateri moderni prekoceanski parniki, so opremljeni z umetno "kravo", ki daje potrebno mleko. To je poseben stroj, ki sproti izdeluje mleko, kolikor se ga rabi, iz prahu posušenega mleka, nesoljenega masla in vode.

Nenavadne drevesnice.

Na našem jugozapadu se nekateri podjetni farmerji napravili lep denar z grmičjem, katero se rabi za znane božične vence in ki se imenuje "holly". Obsadili so mnoge akrove sveta s tem grmičjem, oziroma napol drevjem. Mlade rastline se vzgoje iz semena ali potaknencev. En aker takega nasada da včasi do tisoč dolarjev dohodkov.

JOSEPH PALČER

in LOUIS GORNICK

lastnika trgovine

American Clothing C

Ely, Minn.

Našemu slovenskemu

stvu v Ely naznanjava,

otvorila trgovino z ma-

turnim blagom. V zalo-

va moške obleke, klobu-

čevlje. Nova zaloga

oblek, klobukov in

kakor tudi druge dro-

spadajoče v to stroko.

Priporočava se za obi-

set naše trgovine, in

Ijava vse odjemalce, da

zadovoljni s cenami in

gom. Trgovina se nahaj-

vogalu Sheridan Street

Central Ave.

Izsel je

Slovensko Amerikanski Kole

za leto 1927

CENA 50c

s poštino vred.

Z naročilom pos-

znamke ali pa money

on

GLAS NARODA

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Vsled preobilice drugih gra-

diva je v tej steklki izstalo

nadaljevanje povesti "Kitov

zob" in "Hadži-Murat."